

Konsulatsafgift, der nu betales af disse Skibe, med 60 pCt. I Betænkningen er gjort Rede for Grunden til dette Forslag, og jeg skal derfor ikke dvæle derved, da der staar flere Sager paa Dagsordenen. — Vædringsforslagene under Nr. 1, 4 og 6 ere Redaktionsændringer, sigtende til at fjerne en Tvetydighed, som man tror findes i Lovforslaget, naar der tales om Tons af Skibets Drægtighed. Skibets Drægtighed betegner vistnok i Almindelighed egentlig dets Ladeevne, og Ordet Ton har en dobbelt Betydning, idet det haade betyder Brutto-ton og Netto-ton. Ved Vædringsforslagene har man tilsigtet at gjøre det klart, at hvad der menes er Netto-Registerton efter Maalebrevet. Forslaget under Nr. 5 er ligeledes kun en Redaktionsændring. — Naar Lovforslaget vedtages med disse Vædringer, mener Udvalget, at de væsentligste, de mest paatrængende Mangler, der findes ved den nu gjældende Lovgivning om Konsulatsafgifter, ville være afhjulsne. Derimod mener man ikke, at man derved vil være naaet til en Lov, som man bør blive staaende ved, eller som opfylder de Betingelser, man maa stille til en god Lov i saa Henseende. Af Hensyn dertil har man tilføjet en Bestemmelse om, at Loven skal underkastes en Revision inden Udgangen af 1891. I Forbindelse dermed staa, at man til den midlertidige Bestemmelse har foreslaaet en Tilføjning om, at Vædrerlaget for det Tab i Indtægter, som de nu ansatte Konsuler ville lide efter denne Lov, kun skal udredes i Tidsrummet til Udgangen af 1891. Det er altsaa Meningen, at til den Tid skulde der være bragt et nyt Lovforslag frem til Forhandling, som kunde opfylde de Betingelser, der maa stilles til en Lov om Konsulatsafgifter, naar man skal kunne anfende for tilfredsstillende. — Det vil jo være tydeligt, at efter de Vædringer, der ere foreslaaede til § 1, ville de Udgifter, der paabyrdes Statskassen, blive noget større, end der er paaregnet i Regjeringens oprindelige Forslag. De vare der anslaaede til 30—40,000 Kr. aarlig, men de ville blive noget større — hvor store er jeg ikke i Stand til at sige. Udvalget har søgt at skjønne derover, men det er en saa vanskelig Sag, at man ikke kan sige noget Bestemt derom. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at om end Udgiften for Statskassen saaledes bliver noget større, er der jo paa den anden Side sat en bestemt Begrænsning, hvorefter den kun kommer til at gjælde for Tidsrummet indtil Udgangen af 1891, hvilken Begrænsning tør antages fuldt ud at ville veie op mod den Forøgelse, der finder Sted.

Udvalget har Grund til at tro, at den høitærede Udenrigsminister ikke vil have Noget imod de Vædringer, der ere stillede. Den høitærede Minister har viist saa stor Interesse for Skibsfarten og saa stor Smøbekommen under denne Sag, at jeg anser det for min Pligt paa Udvalgets Vegne at udtale en Tak til Ministeren derfor. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det høie Thing at stemme for Udvalgets Vædringer og derefter for Lovforslagets Overgang til 3die Behandling.

Martensen: Jeg vil ikke undlade at bringe det ærede Udvalg min Tak for det Resultat, det er kommet til i denne Sag, og ligeledes den høitærede Minister for den Smøbekommen, han har viist lige overfor dette Spørgsmaal. Efter Lovforslaget med de Vædringer, som ere stillede af Udvalget, vil der tilfalde netop den Del af Skibsfarten, som trænger haardest dertil, en betydelig Lettelse, og det kan kun være mig en Tilfredsstillelse, at der kommer dette Resultat ud af Loven, efter de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte ved forrige Behandling. Jeg kan saa meget mere være tilfreds med det foreliggende Resultat, fordi det bestemmes i Loven, hvis den da bliver vedtaget, at den skal undergaa en Revision ved Udgangen af 1891, og jeg haaber, at de Tanker da ville komme til Behandling, som jeg tillod mig at fremsætte ved Sagens forrige Behandling, og som ogsaa have fundet deres Udtryk i Betænkningen. Det forekommer mig, at Udvalget i det Hele har udtrykt den Opfattelse af dette Forhold, som jeg ogsaa fremsatte ved 1ste Behandling. Jeg kan altsaa med stor Fornøielse stemme for de foreliggende Vædringsforslag.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Lehn): Ja, det er mig en stor Tilfredsstillelse, at jeg ganske kan slutte mig til de Vædringsforslag, som det ærede Udvalg har opstillet. Jeg kunde maaske blive staaende ved disse Udtalelser, men jeg vil tilføje nogle mindre Bemærkninger i Anledning af de Vædringsforslag, som ere stillede. Jeg kan da sige med Hensyn til Seilskibene, at jeg fra Begyndelsen af ved Lovforslagets Forelæggelse her i Thinget havde Die for, at det netop var Seilskibene, som vilde høste mindst Gavn af dette Lovforslag i den Form, hvori det var forelagt af mig, og det er derfor saa meget lettere for mig at kunne slutte mig til det Vædringsforslag, som gaar ud paa, at alle Seilskibe, som beseile Havne indenfor Kap Finsterre, slippe for at betale Halvdelen af Afgiften. Noget